

saadanne Brug paa 6 forskellige Præstegaardsjorder. Ved det nu i Sommer og Eftersommeren foretagne Eftersyn viste det sig, at Jordens Kultur var blevet meget stærkt forbedret i Løbet af de 3 Aar. Der var saaledes paa en Præstegaards Jord oprettet 4 nye Brug, eller rettere der var 3 nye Brug, og en jordløs Husmand havde faaet et tilsvarende Areal til sit Hus, der var altsaa praktisk talt 4 nye Brug. Jorden, der var blevet udstykket, var, til Trods for at den var af god Bonitet, blevet forsømt af dem, der havde drevet den ved Siden af deres eget Landbrug, den var ikke blevet dyrket og behandlet med den tilstrækkelige Omhu. Men paa dette Forhold var der raadet Bod, saa at Jorden nu var i fortræffelig Kultur. Derom vidnede ogsaa den ypperlige Afgrøde. Og det samme var Tilfældet for de øvrige Brugs Vedkommende.

Men der var ogsaa et andet Kendetegn paa en betydelig Fremgang, nemlig Forøgelsen af Besætningerne. Da jeg tror, at Tallene her vil interessere, vil jeg nævne dem. Den første Besætning var forøget med en Ko og en Kalv, og en lille Hest var erstattet med en stor; den anden Besætning var forøget med en Ko, en Kalv og tolv Svin, Nr. 3 en Hest og et Stykke Ungkvæg, Nr. 4 med to Køer, en Kalv og seks Svin, Nr. 5 med en Ko, en Kvie og to Svin, Nr. 6 med to Køer, to Ungkvæg og otte Svin, Nr. 7 med to Køer, et Ungkvæg og ni Svin, Nr. 8 med to Køer, tre Ungkvæg og elleve Svin, Nr. 9 med to Køer og fire Svin, Nr. 10 med fire Ungkvæg og fire Svin, Nr. 11 med en Ko og tre Svin og Nr. 12 med en Ko og femten Svin. Jeg tror, at ærede Landboere, der er Medlemmer af dette Ting, vil give mig Ret i, at det er et eklatant Vidnesbyrd om, at de paagældende har magtet den Opgave, de er blevet stillet overfor, og at de er i Stand til at skabe sig en betryggende Eksistens ved disse Ejendomme.

Inden jeg forlader den højtærede Landbrugsministers Omraade, vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til ham. Den højtærede Minister har jo paa ny i Aar fremlagt Margarine-loven i Landstinget. Jeg vil spørge ham, om det ikke er en Fejl. Der er sagt om det høje Landsting, at det skal være prøvende, regulerende og overvejende; men det forekommer mig, at saa vidt angaar Behandlingen af dette Lovforslag, har det ikke været prøvende, regulerende og overvejende, det har derimod vist sig, at de Sager, som Flertallet derovre ikke ønsker at fremme, lægger det ganske roligt hen, med andre Ord, det benytter det

samme Middel overfor et Arbejde, som er det ubehageligt, som man fra den Side, hvortil den højtærede Minister og Flertallet i Landstinget hører, ellers klager over, at andre benytter, nemlig Strejke. Men vi her i Folketinget har jo en anden Anskuelse om dette Spørgsmaal. Ja, jeg ved jo ikke, hvorledes Flertallet her ser paa det, men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han dog ikke tror, der er Mulighed for, at hans Parti og det Flertal, han støtter sig til her i Folketinget, ser anderledes forstaaende paa det end Landstinget. Jeg nærer ingen Tvivl om, at den forstandige, tidssvarende og rigtige Forholdsregel, som den højtærede Minister har foreslaaet; nemlig at tillade Farvning af Margarine, er en Foranstaltning, som Tusinder, ja, hundrede Tusinder af Husmødre Landet over ikke alene i Byerne, men ogsaa i Landdistrikterne — det kan jeg forsikre den højtærede Minister og de ærede Medlemmer om — venter med Længsel paa at se gennemført. Der er dog en Mulighed for, at der kunde skabes et Flertal derfor i dette høje Ting, og der er ogsaa en Mulighed for, at naar noget saadant var sket, vilde Landstinget blive mere arbejdsvilligt og mere forstaaende overfor Spørgsmaalet.

Jeg vil dernæst gerne rette den Forespørgsel til den højtærede Justitsminister, om ikke den Sørafgift for Rutebilkørsel, som er fastsat i Henhold til Færdselslovens § 19, 2det Stykke, er en Uretfærdighed mod Befolkningen i de Egne, der ligger langt fra Jernbanestationer, navnlig fordi det i særlig Grad er dem, der ingen anden Befordring har, der maa benytte Rutebilerne. Det er ikke helt urigtigt, naar man fra en vis Side har betegnet Rutebilen som Fattigmandsbilen, og det bliver det Publikum, som benytter Rutebilerne, der maa betale Afgiften gennem forhøjede Takster. Jeg kan illustrere dette Forhold. Den Rutebil, som passerer det Sogn, hvor jeg bor, har, lige saa hurtigt Afgiften blev fastsat — jeg ved ikke, om den var traadt i Kraft paa det Tidspunkt —, forhøjet sine Takster. Saa vidt jeg kan regne ud efter de Ansættelser, der er foretaget i forskellige Amter, vil det blive saaledes, at en Person, der beforders f. Eks. fra det Sogn, hvor jeg bor, og hvor Rutebilen har sit Udgangspunkt, ca. 20 km ind til Odense, kommer til at svare i Afgift 8 Ø. for hver Tur, altsaa 16 Ø. for Turen frem og tilbage. Afgiften er, saa vidt jeg kan se, 0,4 Ø. pr. Personkilometer, og det bliver de 16 Ø. for Turen frem og tilbage. Men Chaufføren